

ENAKOPRAVNOST

E Q U A L I T Y

NEODVISEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

VOLUME XXVI.—LETO XXVI.

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY (SREDA), JULY 28, 1943.

ŠTEVILKA (NUMBER) 174

Adamičeva brzojavka predsedniku Rooseveltu

Louis Adamič, ameriški pisatelj in predsednik Zedinjenega odbora ameriških Srbov, Hrvatov in Slovencev, je poslal predsedniku Rooseveltu ob strmoglavljanju Mussolinija sledoč brzojavko:

Gospod predsednik,
Bela hiša,
Washington, D. C.

Cenjeni gospod predsednik:
To brzojavko Vam pošiljam v svoji lastnosti kot predsednik nedavno organiziranega Zedinjenega odbora Amerikancev srbskega, hrvatskega in slovenskega porekla. Mi želimo izraziti svoje globoko zadoseženje nad padcem Mussolinija, cigar dvajsetletni teroristični režim je bil v prokletstvo ne samo italijanskega ljudstva, temveč še posebno za 600,000 Slovencev in Hrvatov, katerih dežele so bile dodeljene Italiji na podlagi tajne londonske pogodbe iz leta 1915, in sicer navzle dejstvu, da je Vaš veliki predhodnik Woodrow Wilson protestiral proti nji.

Naš odbor je strogo ameriška organizacija. Njegova svrha je v prvi vrsti ojačanje edinstva Amerikancev jugoslovanskega porekla za vojno prizadevanje in stremljenje za besedo v po-

vojnih načrtih in operacijah. Toda naša svrha je tudi, govoriti v interesu južnih Slovanov, ki pod osiščem, proti kateremu se bore, ne morejo sami govoriti.

Clani našega odbora in skoro nad milijon jugoslovenskih Amerikancev, ki jih odbor reprezentira, se globoko zanimamo za problem Istre in Trsta in goriških okrajev kakor tudi za problem Reke, Zadra in dalmatinskih otokov, kar vse pripada ločeno Jugoslaviji in Balkanu, toda je bilo vse t. od zadnje vojne pod Italijo. Zato čutimo, da je v očigled bodočega svetovnega miru neobhodno potrebno, da se te teritorije vključi v bodočo jugoslovansko državo, katero si mi zamišljamo kot demokratsko federacijo.

Mi imamo popolno zaupanje v vašo casablančno in poznejše izjave, da se v morebitnih poganjajih za separatni mir z Italijo, ne bo ničesar storilo, kar bi utegnilo dati italijanskim imperialistom idejo, da jim bo mogoče obdržati slovenske pokrajine.

Z iskrenimi osebnimi pozdravi, ostajam, gospod, s spoštovanjem, Vaš

Louis Adamič.

Nove laške stranke, med njimi socialistična in komunistična, zahtevajo kaznovanje fašističnih krivcev

Premier Churchill je izjavil, da mora Italija iz vojne, ali pa bo bombardirana, porušena in požgana od enega konca dežele do drugega.

Churchillova izjava

Premier Churchill je v nižji zbornici izjavil, da mora Italija iz vojne, ali pa bo bombardirana, porušena in požgana od enega konca dežele do drugega.

Proklamacija omenjenih petih političnih strank je bila objavljena v turinskem časopisu "Stampa", cigar izvodi so bili iztihotapljeni tudi v Švico. Proklamacijo so podpisale sledeče stranke: nacionalna, krščansko-demokratična, liberalna, komunistična in socialistična stranka.

Radost v Italiji

Drugi italijanski časopisi, ki so dospeli v Švico, kakor tudi rimskega radio poročajo o velikem veselju, ki je zavladalo po vsej Italiji nad zlomom fašizma.

Članstvo posebno pa zastopnike društev se prosi, da se seje go-tovo udeležijo.

SEJA NA RECHER AVE.

Seja kluba društev Slovenskega društvenega doma na Recher Ave., se bo vršila v petek, dne 30. julija, ob 8. uri zvečer.

Članstvo posebno pa zastopnike društev se prosi, da se seje go-tovo udeležijo.

Delavstvo grozi s stavkami

Italijani mečejo od sebe svoje fašistične odznake ter zahtevajo od vlade, da nemudoma kaznuje fašistične oblastnike.

Industrijski delavci v severni Italiji groze s stavkami, ako se nemudoma ne odstranijo fašistični člani v delavskih organizacijah.

Konec gobezdača Gayde

Poročila iz Berlina naznajajo, da je bilo že mnogo fašističnih uradnikov aretiranih in postavljencih pod policijsko zaščito.

Virginio Gayda, znani fašistični časnikar in trolley diktatorja Mussolini, je bil odstavljen kot glavni urednik rimskega dnevnika "Giornale d'Italia" ter nadomeščen z 72 let starim senatorem Albertom Bargaminijem, ki je bil ustavnitelj časopisa ter njegov urednik od leta 1901 do 1924.

Njegova resolucija je bila sprejeta z 19 glasovi proti 7, nakar je fašistični svet izjavil, da je pripravljen formirati novo vlado brez Mussolinija. Takrat pa je nastopal kralj, ki je to podnudbo odklonil ter imenoval maršala Badoglia za premierja in vojaškega diktatorja Italije.

S tem je bilo konec fašistične vlade, ki je jezdila dolgih 21 let na tliniku italijanskega ljudstva.

VOJNA V RUSSIJI IN NA SICILIJI

Orel bo vsak čas padel v rusko oblast. — Zavezniški sestrelili 23 o gromnih nemških transportnih letal.

LONDON, sreda 28. julija. — Ruske čete potiskajo Nemcev nazaj z udarci, ki so slični udarcem kladiva, ter so se približale od treh strani mestu Orlu, pri čemer so zavzele nad 50 obljudnih krajev. Padec Orla je samo še vprašanje časa.

VOJNA NA SICILIJI

Ameriške čete, ki prodriajo ob obali, so snoči prodle onkrat kraja Cefalu na Siciliji, katero mesto leži 40 milj vzhodno od kraja Termini.

Zavezniško letalstvo je prekrižalo načrte Nemcev, ki so nameravali poslati po zraku svoja ojačanja na Sicilijo. V nedeljo so sestrelili zavezniški letalci nad Messino in Sicilijo 21 ogromnih nemških transportnih letal, natrpanih z vojaštvom. Iste dne pa so sestrelili še dve super-letalni, katerih vsake je zmožno nesti 100 mož.

Pri teh napadih na nemške transportne je bilo izgubljeno samo eno zavezniško letalo.

OBLETNICA SMRTI

Jutri zjutraj ob 8. uri se bo v cerkvi sv. Kristine brala začudnica ob priliku obletnice smrti Ernesta Jakomina. Sorodniki in prijatelji so vabljeni, da se udeležijo.

V BOLNISNICI

Po dolgi bolezni je danes ob 8. uri preminila na svojem domu Marija Volcanšek, rojena Sket, v starosti 77 let. Doma je bila iz vasi Rogaška Slatina, fara Logatec na Spodnjem Štajerskem, odkoder je prišla v Ameriko pred 48. leti.

Pokojna blaga žena zapušča tri žalujoče sinove: Ladislava, Edwarda in Jacoba, ter tri hčere: Pauline Perhavec, Louise Ferfolia in Alice Van Cott, dva pravnuka in 21 vnukov, v starem kraju pa tri sestre in dva brata.

Pogreb se bo vršil v soboto zjutraj ob 8:30 uri iz hiše žalosti, 3564 E. 82 St., v cerkvi sv. Lovrenca ter na Calvary pokopališču pod vodstvom Louis L. Ferfolia pogrebnega zavoda.

Bodi pokojnikom ohranjen blag spomin, preostalom pa naše sožalje!

MARIJA VOLCANŠEK

Po dolgi bolezni je danes ob

8. uri preminila na svojem domu Marija Volcanšek, rojena Sket, v starosti 77 let. Doma je bila iz vasi Rogaška Slatina, fara Logatec na Spodnjem Štajerskem, odkoder je prišla v Ameriko pred 48. leti.

Dne 15. julija t. m. pa je odšel k vojakom Max. Njegov naslov je: Pvt. Max A. Lekson, 35066923, 408 On. Gr. Sq. 1 Plt. A., Basic Training Center No. 4, A.A.F.T.C., Miami Beach, Fla.

Kupuje vojne bonde in vojno-varovalne znamke, da bo čimprej porazeno osišče in vse, kar ono predstavlja!

Transatlantski jadralnik

Italijani odklanjajo fašizem

Poročila iz Berna naznajajo,

da razpravlja marsal Badoglio

o mirovin pogojih z zavezniški

dočim istočasno naznanja rimskega radio, da je italijansko ljudstvo odklonilo fašizem.

Mr. Frank Chepirlo, 827 East

93rd St., je po poklicu mašinist ter se bavi tudi z raznim iznajdbami, katere je že predložil ameriški vladni. Nedavno je izročil kapetanu Robb Jamesu

neko precizno napravo za merjenje, katero je sam zasnoval in izdelal, zatem pa je naredil

črte za zložljivo mizico za zemljiveide, katero je tudi sam izdelal do največjih preciznosti,

nakar jo je poklonil generalu MacArthurju. General bo vpozabil mizico, ki je skrajno lahka in praktična, na bojiščih Daljnega vzhoda, kjer se njegove armade bore proti Japancem.

Mr. Chepirlo izjavlja, da ima

na razpolago več praktičnih iznajdb, s katerimi se bo okoristila ameriška armada. — Slovenskemu izumitelju čestitamo!

SLIKE

Pod pokroviteljstvom Grdinove

ve firme se bo noč ob 8. uri

izkazalo slike v Slovenskem de-

lavskem domu na Waterloo Rd.

Videlo se bo vso Notranjsko,

kolikor se je moglo posneti v

filmih do leta 1931, od Preserja

do Nadleske, ki je pogorel leta

1931, ter odkritje plošče na Vil-

harjevem domu.

SEJA

Članice društva Marije Vne-

bovzeti št. 103 ABZ so proše-

ne, da se noč ob 7:30 uri udeležijo seje v Slov. domu na Holms Ave., radi pogreba po-

pokojne sestre Agnes Korošec.

Katera se ne more udeležiti seje, naj bo ob 8. uri v Svetko-

vevem pogrebem zavodu, da se

pokojnici izkaže zadnjo čast.

Prošene so članice, da se tudi u-

deležijo pogreba.

Novi grobovi

FRANK CIRK

Snoči je umrl v Charity bolnišnici Frank Cirk, star 59 let, stanujoč na 1531 E. 41 St. Podrobniški bomo poročali jutri. Pogreb oskrbuje Zeletov zavod.

NOVOROJENCEK

V Glenville bolnišnici je včeraj zjutraj umrl prvorodjenček, dva dni star sinček družine Charles in Julia Lasco. Materino dekliško ime je bilo Jeric, stanujoča na 1170 E. 76 St. — Mladi oče se nahaja pri vojakih v North Carolina, odkoder pride na pogreb. Čas pogreba še ni določen.

AGNES KOROŠEC

V torek zjutraj je preminila v Glenville bolnišnici Agnes Korošec, rojena Mah, starja 53 let. Stanovala je na 22376 Ivan Ave. Pokojnica je bila doma iz vasi Zagorica, fara Čatež na Dolenjskem, odkoder je prišla v Ameriko pred 31. leti. Bila je članica društva Marije Vnebovzetje št. 103 ABZ, društva sv. Kristine in nato na 219 KSKJ, podr. št. 32 SZZ, in Olтарnega društva fare sv. Kristine.

Tukaj zapušča žalujočega sovra Martina, hčeri Agnes Erjavec in Lilian ter štiri sinove: Freda, Pvt. Martina, Pvt. Henrya in Williama, dva brata Antonia, ki se nahaja v Madison, O. in Josephu, v starem kraju pa brata Ignaca.

Pogreb se bo vršil iz pogrebne zavoda August F. Svetek, 478 E. 152 St. v cerkev sv. Kristine in nato na Calvary pokopališče.

Bodi pokojnikom ohranjen blag spomin, preostalom pa naše sožalje!

MARIJA VOLCANŠEK

Po dolgi bolezni je danes ob 8. uri preminila na svojem domu Marija Volcanšek, rojena Sket, v starosti 77 let. Doma je bila iz vasi Rogaška Slatina, fara Logatec na Spodnjem Štajerskem, odkoder je prišla v Ameriko pred 48. leti.

Pokojna blaga žena zapušča tri žalujoče sinove: Ladislava, Edwarda in Jacoba, ter tri hčere: Pauline Perhavec, Louise Ferfolia in Alice Van Cott, dva pravnuka in 21 vnukov, v starem kraju pa tri sestre in dva brata.

Pogreb se bo vršil v soboto zjutraj ob 8:30 uri iz hiše žalosti, 3564 E. 82 St., v cerkvi sv. Lovrenca ter na Calvary pokopališču pod vodstvom Louis L. Ferfolia pogrebnega zavoda.</

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOST"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12

Issued Every Day Except Sundays and Holidays
SUBSCRIPTION RATES (CENE NAROCNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po raznolaku v Cleveland in po pošti izven mesta):

For One Year — (Za celo leto)	\$6.50
For Half Year — (Za pol leta)	3.50
For 3 Months — (Za 3 mesece)	2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:

(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):

For One Year — (Za celo leto)	\$7.50
For Half Year — (Za pol leta)	4.00
For 3 Months — (Za 3 mesece)	2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):

For One Year — (Za celo leto)	\$8.00
For Half Year — (Za pol leta)	4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland,
Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

NAROD KRPAKOV, KI MU VLADAJO PRITLIKAVCI

II.

Narodna osvobodilna armada je zbrala okoli sebe široke sloje jugoslovanskega naroda, ne glede na vero—pravoslavne, katoličane in muslimane ali mohamedance. Narodno gibanje za osvoboditev je ujedinilo v svojih vrstah delavcev in kmete, častnike in navadne vojake, inženirje, odvetnike, zdravnike, profesorje, učitelje in duhovnike.

Med partizani so najbolj znani ljudje v Jugoslaviji, kakor N. Požderac, bivši senator in voditelj jugoslovenske mohamedanske organizacije, Pavle Savić in Sima Milošević, profesorja beograjske univerze, Milan Balaban, bivši poslanec zemljoradničke stranke, Pavel Krce, poslanec Hrvatske seljačke stranke in drugi. Med Slovenci je poleg drugih omeniti Edvarda Kocbeka, profesorja in katoliškega pisatelja, o katerem smo že pred časom poročali, da se je moško zavzel za španske lojaliste v "Dom in svetu" ter drugih katoliških publikacijah. Vsi ti ljudje se že skoro dve leti bore ramo ob rami z borti narodne osvobodilne armade za osvoboditev svoje domovine.

Teritorij, ki ga drži Narodna osvobodilna armada, se neprestano menjava, kakor pač zahtevajo prilike in strateške potrebe borbe. V teku dveletne osvobodilne borbe so partizani vedno kontrolirali veliko število mest, trgov in vasi. Začetkom leta 1942 so imeli partizani v svoji oblasti 30 mest ter okoli pet tisoč štirjaških kilometrov ozemlja.

V vseh teh krajih so bili odprtvi vzgojni centri, v katerih se je pojasnjevalo ljudstvu cilje narodne osvobodilne borbe. Oroke, ki so izgubili svoje roditelje, se namešča v dečjih domovih, daleč od področja vojnih operacij. Prav tako so bile povsod odprte bolnišnice za ranjence, ki jih oskrbujejo zdravniki, kateri so se pridružili kot prostovoljci partizanom. Med njimi so zdravniki, ki so znani svetovnim medicinskim ustavom, kakor na primer univerzitetni profesor Milošević.

Kakor na osvobojenem, tako se tudi na okupiranem teritoriju tiska veliko število časopisov, revij in informativnih letnikov. Dalje je bila organizirana izložba partizanskega tiska, ki je doživelog ogromen uspeh med prebivalstvom osvobojenih mest. Revija "Partizan" in časopis "Borba" sta tednika, ki sta zavzemala na razstavi vidno mesto.

V Sloveniji je bilo razpisano Posojilo svobode za financiranje narodne osvobodilne borbe. Posojilo je bilo z veliko nagliec podpisano ne samo na osvobojenem, tem več tudi na okupiranem ozemlju.

Uspehi jugoslovenskih patrijotov so bili doseženi za ceno težkih žrtev, ker si okupatorji prizadevajo, za vsako ceno zatreti osvobodilno borbo. Fašistični bombniki bombardirajo obljudena mesta na osvobojenem ozemlju, in 20. maja so nemški bombniki vrgli okoli 20,000 kilogramov bomb na Žabljak, malo mesto v Črni gori. Meseča aprila lanskoga leta so okupatorji izdali zakon, po katerem se sorodniki partizanov jemljejo kot talci. Toda tudi tem brutalnim hitlerjevskim odredbam ni uspelo preprečiti širjenje osvobodilnega gibanja.

V prizadevanju, da zatrot osvobodilno borbo, izzivajo okupatorji tudi notranje bratomorske borbe. Leta 1942 so imeli pri tem nekoliko uspehov, ko se jim je podesčilo pridobiti nekaj voditeljev tako zvanih četnikov, ki so smatrali partizane, ne pa okupatorjev, za svoje sovražnike. (V zadnjih poročilih iz Kaira in Londona, se Mihajlovič odpoveduje tem "kyzlinškim četnikom," kakor jih imenuje in o katerih pravi, da so delali brez njegove vedenosti in na svojo roko. Uredništvo).

Ni bilo zastonj, da je fašistični časopis "Giornale d' Italia" leta 1942 pisal, "da se mora na partizansko vojno odgovoriti z iste vrste vojno, za kar pa je potrebno sode-

lovanje prebivalstva." Vsa ta politika italijanskih okupatorjev je bila odobrena po nemških generalih in Gestapu pri ustvarjanju vazalske armade s pomočjo četnikov, ki so jim zname lokalne razmere, vsi hribi in steze.

V zvezi s tem je treba naglasiti vlogo generala Mihajloviča, vodje četnikov in vojnega ministra v jugoslovanski vladi. Dne 5. decembra 1941 je beograjski fašistični dnevnik "Novo Vreme" zapisal. "Ljudje Draže Mihajloviča, ki se zavedajo svoje srbske nacionalne dolžnosti, so se pridružili vladi generala Nedića in njegovim vojnim odredom."

Meseca marca je glavni štab narodne osvobodilne vojske zaplenil dokumente o sporazumu, ki je bil sklenjen med Mihajlovičevim pomočnikom Jevdjevićem in italijanskim generalom Roatto. Ta sporazum je bil sklenjen dne 29. septembra 1942. Na podlagi tega sporazuma se je italijanska komanda obvezala, da bo oskrbovala Mihajloviča z orožjem in denarjem za "izplačevanje vojaških plač, ki imajo biti dvignjene na višino italijanskih vojaških plač."

(Dalje prihodnjic)

UREDNIKOVA POŠTA

Za pomoč domovini

Cleveland, Ohio. — V petek večer se je vršila redna seja Slovenskega ameriškega narodnega sveta postojanke št. 48, v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. Ako ne bi imeli na tej vzhodni strani več ženskih društev, ne vemo kdo bi se potem brigal, da izhajamo od naroda, kateri potrebuje pomoci v tej strašni vojni furiji. In, da se ta narod združi kot ena sama družina.

MI slišimo danes veliko kritike proti diktatorjem radi njih krutosti. Da bi pa tisti, ki kritizirajo pri jaslih, kjer se toči hladno pivo, prisli tja, kjer se rešujejo tako vprašanja in razmotriva kako se naj reši naš narod takih nadlog, tam jih ne vidite, da bi dali podporo onim, ki se v takem smislu tečejo.

Prišlo je vprašanje po Primorskih Ameriških Slovenskih sotrudnikih, zakaj ni na takih sejeh večje vdeležje, ker bi moral biti mesto 20 zastopnikov saj 500 navzočih orih rojakov, ki imajo svojce v po sovražniku okupiranem ozemlju Slovenije.

Da, precej vas je v metropoli, ki se ne strinjate z mano. Tudi sem eden tistih, ki se ne strinjam vselej z vami. Ali pa naj bo to vaš vzrok, in moj vzrok, da naj ne delujeva skupno, za tvoj in moj narod? Pomisli to, ker moje mišljene je, da to ne sme biti najin vzrok, ker najin narod je v nevarnosti, in rabí skupne pomoči vseh naših rojakov in naših urednikov, ki lahko služijo v korist tega naroda, ali pa v škodo.

Na tej seji se je tudi kritiziralo The Cleveland Plain Dealer, ker ima nekaj dopisnikov, ki povelenjuje veliko Srbi, in kritizirajo posebno hrvaški narod. Rekle so je, da bi šli ali postali deputaci, ki bi povedala uredniku Plain Dealerju, da se preneha z takim hujšaško gongo, napram Jugoslovenom. Ker so nam znane ameriške počevalne agenture in njih dopisniki, in vemo, da jim tega ne bodo prepričili, ker so njih plačani člankarji, kot na primer Westbrook Pegler, ki je plačan, da udriha v The Cleveland Pressu po unijskih delavcih.

Taktika ameriških časnikiarjev je: Za vsačega nekaj, pa naj bo okusno ali pa poprano, Kar moramo mi storiti je, da dobimo zmožno osebo v časnikiarstvu, ki bi pobijala tiste članke tam, kjer se pojavljajo. To bi bilo najbolj praktično, ako je izvedljivo.

Eden, ki se mnogo trudi je Joseph Durn, in tako se je pri postojanki nabralo že precej govorine. Zastopniki so poročali od njih društva, da se njih društva odzivajo, in nekatere bodo prispevali mesečno, nekatere,

kadar bodo mogla. Slovenski delavski dom bo prispeval \$5 mesечно, in prejeli smo že kar \$65 kot predplačilo. Zadruga se je odzvala, da bo prispevala za SANS, in bil je navzoč zastopnik društva "Mir" št. 142 S. N. P. J., ki je poročal, da bo društvo prispevalo \$6 mesečno. Vse to je dobro znamenje. Zapiskar bo lažje poročal o ostalih društvih.

Kar je tukaj zapisano je le spomin predsednika, ki je bil prisilen prevzeti, in sedaj je njegova dolžnost, da vas sposbuju k delovanju za vašo rojstno domovino, ki vam je dala življenje kot vaša mati, in obe ste vaše materje! Zatoraj ne pozabite vaših mater!

Vedite, da tudi dopisnik dela, in ne samo sedem dni na teden, ampak osem, ki je dan več kot v koledarju. Da delate to naj vas ne zadržuje od najvažnejšega dela za rešitev vašega naroda. To bo to končano — moram takoj v službo, ampak spomin domovine je prvi, dasi je preko 40 let kar sem jo zapustil, kot 17-letnik. In ali jo naj pozabim? Ne!

Frank Barbč.

Odziv farmarjev

Painesville, Ohio. — Cenjeno uredništvo: Ker pošta ni tako

pri rokah, pošiljamo \$2.00 za slovenske ujetnike kar v pismu.

Naša želja je, da bi bili čim prej osvobojeni, ter da bi se našel še kateri kakor Mr. Škorjanc, da bi se potrudil pogledati za omrežje, da bi našel še druge skupine, da bi se jim pomagalo do osvoboditve.

Kakor se razvidi iz časopisa, je še veliko Slovencev, ki so bili primorani iti pod tujim jarom v klanje, ne samo naši Primorci in Notranjci, naši nesrečnež je pa na največ, ker jih je k temu primoral krviteljni Italijan.

Zavedal naj bi se sleherni, ki ga je slovenska mati rodila, ne samo Primorci in Notranjci, da je treba delovati, la bi enkrat naš slovenski narod zlezel izpod tujčevih pet. To je iskrena želja farmarjev.

Mr. in Mrs. John Prele.

Epidemije na ozemlju, zasedenem od Rumunov

Nekje v Evropi, 9. julija (ONA) — Epidemija formalne kolera je v rajhu. Tako so v mesecu avgusta 1942 razpisali nabore v Alžirski, Lotringiji, v Luksemburgu in v zapadnih pokrajinalah Poljske. (Ta seznam opušča tukaj navedbo slovenskega ozemlja na Stajerskem, Gorenjskem in Koroškem — opomba JIC). Do začetka 1943 je bilo že približno 170.000 Poljakov prisilno običljeno v nemško, vojaško uniformo. Zunanji svet pa je začel doznavati posledice te mobilizacije, ki so sovjetska uradna vojska poročila navajala vesti o

Odhod senatorjev na fronto

Na gornji sliki je pet ameriških senatorjev, ki so bili izbrani, da si ogledajo svetovne bojne fronte. Od leve proti desni so: A. B. Chandler iz Kentuckyja; James M. Meade iz New Yorka; R. B. Russell iz Georgije; Ralph O. Brewster iz Maine in Henry C. Lodge iz Massachusetts.

Novo nemško kršenje mednarodnega prava

Tujerodni prisilni delavci morajo v nemško vojaško službo

(United Nations Information Office)

Ko so razširili dekret o prisilnem delu na mladino in dijaštvu, so začeli Nemci uporabljati delavce iz zasedenih dežel tudi v nemški vojski.

To najnovejše kršenje mednarodnega prava — katero nemška oblast odkrito priznava je posledica hude delavške krize, obenem pa tudi namerno izvedena kampanja, ki se je začela, ko je izbruhnila vojna na vzhodu.

Vsporedno z uspehi zavezniških sil v Severni Afriki in Rusiji, so nemški komisari za delavsko službo čedalje bolj kruto pritiskali na zasedena ozemlja. Posluževali so se svojih običajnih groženj "lakote in aracij", udarjali na boben svoje "križarske vojne proti boljševikom" ter celo obljuhivali različne privilegije in predpravice vsem onim, ki bi pristali na to, da delajo za nemško vojsko.

Ko je začel Hitler pred štirimi meseci klicati na nabor 500.000 nemških delavcev, da nadomesti ogromne izgube pri Stalingradu, je izvedel istočno totalno mobilizacijo v zasedenih deželah. Komisar dela Fritz Sauckel, je bahavo izjavil, da bodo dvignili Nemci armado od 2.500.000 ljudi v zasedenih ozemljih in z njim branili svoj "novi red". Nemški administratorji in njihovi valpeti so pravili sezname vseh telesno sposobnih mož, za prisilno delo v Nemčiji. Dokazato, kaj so nameravali, citamo v nemških naredbah v Belgiji in Norveški — da je treba staviti na celotnih teh seznamov za deportacijo mož od 20 do 33 let.

Ko so postopoma izginjale njihove rezerve delavskih sil v

nemški vojski, je vprašanje, na kateri

se je zahtevalo od njih, da vstopijo v vojno kot "danski vojaki". Istočasno pa poroča

Fritz Sauckel, da bodo dvignili

grško vojsko, da so morali grški

moži od 17 do 45 let na vežbanje

z reflktorji in protiletni topovi na pomorski bazi Salamis. Na Hrvaškem so

mobilizirali mlade Hrvate na

podlagi lažnjivih obljub in na

povelje svojega hlapca Ante Pavelića, jih poslali v Avstrijo, ter

jih tam vežbajo pod poveljstvom nemških častnikov. Do

meseča aprila so nabrali v Avstriji 9.000 Hrvatov, ki so vežbali za službo v nemški

Wehrmacht.

Postopek je v različnih deželah

MLADA BREDA

POVEST

SPISAL DR. IVAN PREGELJ

(Nadaljevanje)

čim dalje pa je Jerica čitala, tem večje je bilo razočaranje. Nič o svetnikih, ne, vse kaj drugega je bilo tu pisano. Ali lepo je bilo vendar, in Jerica je dočitala knjigo; v njene misli in predstave so se na mah pomešale nove, doslej nepoznane ji slike, in Jerica je duševno mnogo trpela, ker ni vedela, kam bi te nove slike razpostala, kako bi jih umela. Noč in dan se je mučila, odslej. Zaglobila se je v vroče premišljevanje mučeniskih življenj. Ali v sredih silk je nakrat opazila nekaj tujega: sliko iz one male knjige.

Ta doživljaj je bil že takoj utrjen in zbegano dete še bolj zbegal. Podobna je bila bolj senci, nego mladi deklici. Malomarno je motrila okolico na Peči, zdelo se je, da je skoro nečutna.

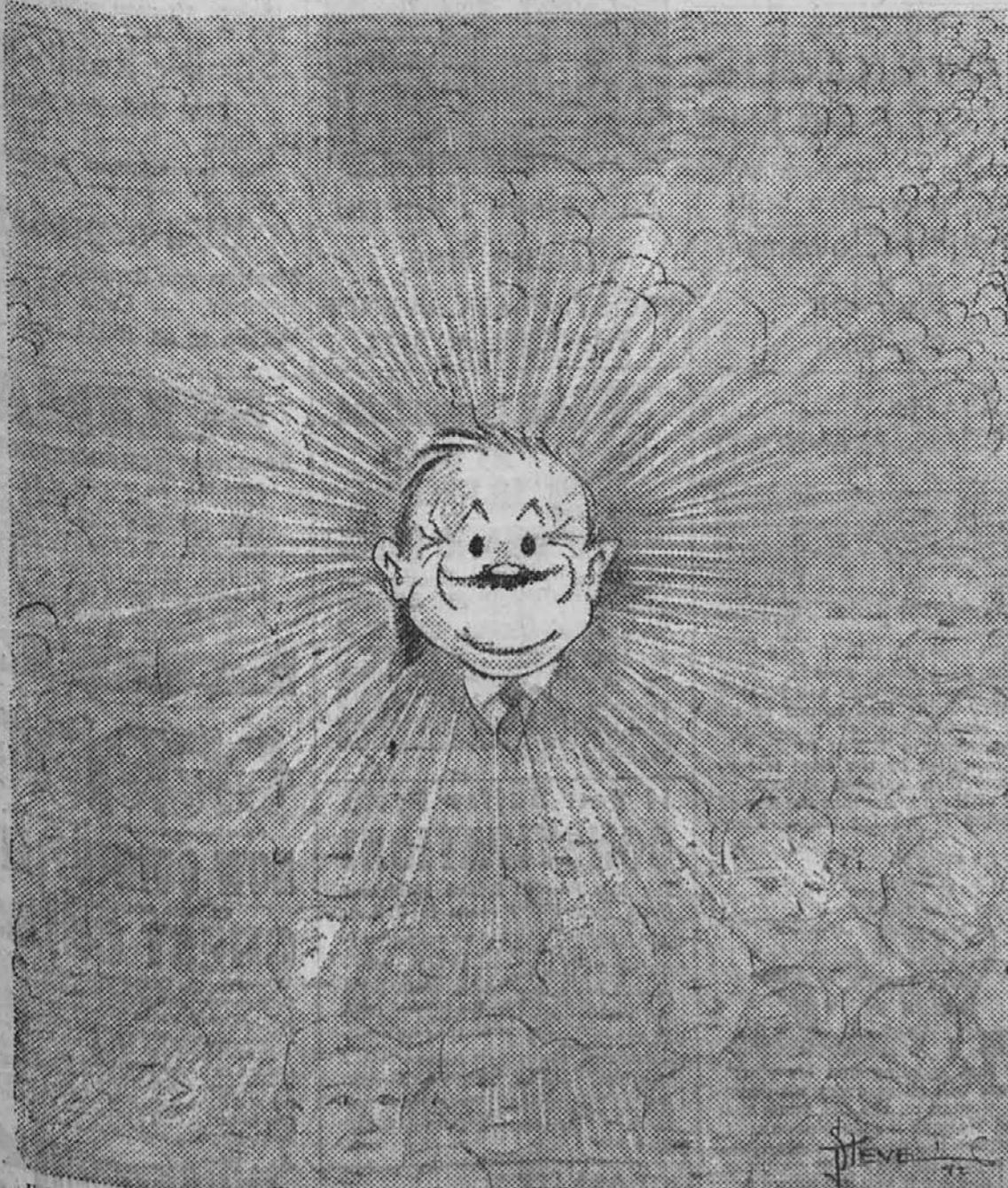
V takem razpoloženju je bilo do onega usodnega večera na Peči, čigar neradovljiva priča je bila. Ker je bila po svoji naravi plašna, ju napravil priporočnik na njo tolik vtis, da je skoro polmrtva z drhtčimi ustnicami padla pod mizo. Na srečo jo je začul Anže ječati in ji pomogel. Potegnil jo je izpod mize in jo odvedel iz sobe.

"Ti moraš iti zdaj spati," je dejal očetovski.

Pripeljal jo je v kuhinjo, toda deklica je drhtela še huje. "Le spati pojdi lepo, Jerica," jo je ogovarjal Anže. Ona pa se je bila krčevito oprijela njegove roke in je trepetajoč drgetala:

FIND THE MAN WITH THE MOST WAR BONDS

U. S. Treasury Dept. WBS 722A

Courtesy Syracuse Post-Standard

Vaje ameriškega vojaštva

Na sliki so vojaki iz Camp Edwards, Mass., ki se vadijo v strelnju na prednem obrežju, na katerem so se izkrcali.

STOCKYARDS ALMOST EMPTY

CHICAGO—Photo made at the Union Stock Yards, here, world's greatest live stock market, of pens which normally hold thousands of cattle awaiting processing for human consumption in the world's largest packing houses. Shipments arriving currently are one-third those of a year ago, and city butcher shops report scarcity of beef.

v belem polju gre stezica, ob strezicu je meglica.

Z okna v belo polje gleda, mater ogovarja Breda.

Anže je pre stal in se začuden ozrl na Jerico.

"Ne vem," je odvrnila, "bojim se, bojim!"

"Ali česa se bojiš," je govoril Anže, "saj sem jaz pri tebi. Ali hočeš, da ti kaj berem?"

Segla je pod odeo in izvlekla drobno knjižico. Anže jo je vzel. "Kaj naj čitam?" je vprašal.

Tedaj se je ona napol dvignila in se sklonila k njemu: "Anže, ne pravi nikomur, da sem bolna, da bi me od hiše. Jutri bom zdrava. A tedaj čitaj, čitaj!"

"Kje?"

"Tu," je razgrnila deklica strani. Anže pa se je pomaknil k luči in začel čitati:

"Aj, je lepa mlada Breda, z okna v belo polje gleda;

Rahel vzdih se je izvil Jerici iz ust, in Anže je pre stal ter se ozrl na deklico.

"Hitro, hitro," je prosila, in Anže je počel čitati znova:

"Kaj si žalostna in bleda, kvišku, kvišku mlada Breda!

Težko ženin tvoj te čaka, misel mu je želja taka, da poslal je svate svoje:

Jezdite do Brede moje, prstan zlat ji nateknite,

jo na konja posadite, jo na grad mi pripeljite."

Anže je obračal stran in se pri tem zopet ozrl na Jerico.

"Ali spiš?" je vprašal, ker je imela oči zaprte. Zgenila je z glavo, Anže pa je čital dalje:

"Ali Breda se zajope:

To mi v glavo iti noče, da bi z vami zasedlala, revna, oh, je moja bala.

Kaj vam pravim, dragi svati, ali še živi mu mati?

Osem sinu žen umorila, bi še Bredo zastrupila!"

Nehote je Anže čital vse glasneje. Tu pa je pre stal in se z novim začudenjem, odkod Jerici ta knjiga, ozrl na njo. Videl jo je, kako je drhtela pod pritskom čudne groze.

"Ali je dovolj, Jerica?" je vprašala, ali ona je nevoljno odkimala, in Anže je čital:

"Če te huda tašča plasi, taki so ti sveti naši: Bi li z vinom ti napila, ga na skalo boš izlila, ti pogace ponujala, bodeš jo ščenetu dala!"

(Dalje prihodnjič)

Pod nemško in laško okupacijo

Nasilno ponemčevanje Slovenije

Budimpeštanski list Pester Lloyd, ki izhaja v nemškem jeziku, poroča dne 13. aprila o "preureditvi" zemljiščnih knjig na Spodnjem Štajerskem. Iztega poročila je razvidno, da namenavajo Nemci, ki so že razlastili — to je, oropali — nad desetisoč slovenskih posestnikov in odgnali v suženjstvu skoraj 200.000 Slovencev, še enkrat natančno pregledali dosežene rezultate in nadaljevanje konfiskacije. Besedilo tega članka je naslednje:

Uvedba novih zemljiščnih knjig na Spodnjem Štajerskem

Madžarski minister zunanjih zadev opozarja madžarsko javnost potom časopisa na razglas, ki je izšel v "Grazer Tagesspost" od 6. marca 1943, ki naznana, da bodo zemljiščne knjige v spodnjem Štajerskem okrajih Krško in Trbovlje preurejene.

Posestniki nepremičnin v teh okrajih morajo pripraviti svoja posestva v teku šestih tednov, ki sledi 1. marcu, in predložiti uradu komisarja za civilno upravo svoje lastninske dokumente.

Poleg svojih zakonitih posestnih listin morajo pripraviti posestniki tudi svoje ime in svojo narodnost.

"Kdor ne bi pravočasno prijavil svoje posesti in oddal zahtevanih podatkov, izgubi vse svoje lastninske pravice in po 31. decembru 1944 ne bo mogel zahtevati nikake odškodnine."

(Presestljivo je, in povsem neobičajno, da se madžarsko ministrstvo na zunanje zadeve nanaša na članek navadnega graškega časopisa — iz tega je treba zaključiti, da madžarska vlada o tem ni bila uradno obveščena. Verjetno je, da grozi razlastitev ne le slovenskim,

temveč tudi drugim ne-nemškim posestnikom v teh krajih Slovenije. — Opomba JIC).

Srditi odpor jugoslovanskih partizanov

NEW YORK, 6. julija (United Nations Information Office) — Jugoslovanski partizani — o katerih smo že poročali, da so prebili tri zaporedne linije nemško - italijansko - ustaško - bolgarskih čet — so z velikimi silami začeli proti-ofenzivo v Hercegovini in vzhodni Bosni.

Na ozemlju vzhodne Bosne so zasedli partizani štiri kraje in sicer, Vlasenico, Srebrenico, Olovno in Han Pijesak. Srebrenica je važno središče lesne industrije.

V Sloveniji so partizani napadli dva vojaška vlaka in uničili več lesnih žag, ki so delale za Nemce.

Celokupne izgube jugoslovenskih partizanov v peti ofenzivi "uničenja", katero je osišče podnaslovno v teku mesecov maj in junij, štejejo 2.000 mrtvih in ranjenih. V teku te ofenzive je osišče — v cilju, da onemoči Hercegovino in vzhodne Bosne podpiranje partizanskih akcij, — kratko in malo vse civilno prebivalstvo deloma pobilo, deloma pregnalo. Izgnanci so morali v koncentracijska taborišča, katera so Italijani uredili pred nedavnim časom — sedem teh taborišč so pripravili samo za deportiranje iz Črne gore. V enem samem taborišču v Kavajji se nahaja 5.000 Črnogorcev, dočim jih je 6.000 v Burealu na Baru.

Štiri taborišča so odprli na albanskem ozemlju, toda keliko je tam interniranih, ni znano.

HOW YOUR SALVAGE HELPS HIM

HOUSEWIVES IN BRITAIN hoard every bit of "rubbish" around the house. This British Government poster shows them how every scrap of salvage helps the boys on the battlefronts.

"THAT LITTLE GAME"

SQUIRE EDGEGATE — Just Like a Man

PUSTOLOVŠČINE

DOBREGA VOJAKA

ŠVEJK

V SVETOVNI VOJNI

JAROSLAV HAŠEK

(Nadaljevanje)

Učitelj pa je vzdihnil: "Ko pa ta gospod avditor ne zna dobro češki. On trdi, da se pravi uši "feš" (namesto "veš"—Op. prev.), a samec uši bi se moralo reči fešak, ne pa ušvec. Wir Kennen uns're Pappenheimer."

"Skratka, za vas je reč opasna," je rekel Švejk; "toda ne smete izgubiti upanja, da se vše preobrni na bolje. Cigan Janeček v Plzni leta 1879 tudi ni obupal, ko mu devali že vrv okoli vrata zavoljo dvojnega ro-parskega umora. In prav je storil, zakaj v zadnjem trenotku so ga odvedli izpod visic, ker ga niso mogli obesiti: bilo je namreč baš na dan cesarjevega rojstnega dne. Tak so ga obesili šele naslednjega dne, a cigan je imel še tako srečo, da je bil tretji dan nato pomoličen. Razprava bi se moral obnoviti, ker je kazalo vse, da je bil storilec pravzaprav drug Janeček. Torej so ga morali izkopati na zločinskem pokopališču in ga rehabilitirati na plzensko katoliško pokopališče. Potem pa se je šele dognalo, da je bil cigan e-vangelik; torej so ga še drugič izkopali in prepeljali na evangelsko pokopališče in potem . . ."

"Pótem dobiš par zaušnic," se je oglasil stari saper Vodička. "Česa si vsega ne izmisiš! Človek ima skrbi z divizijskim sodiščem, a ta mrha mi je včeraj, ko so naju gnali k zaslisanju, razlagal, kaj je — roža iz Jeriha."

"Ali ne!" se je branil Švejk. "Tisto niso bile moje besede. Tako je razlagal Jakob, sluga slikarja Panuške, neki stari babi, ko ga je vprašala, kakšna je roža iz Jeriha. Rekel je torej: Vzemite suho kravje blato, položite ga na krožnik, polite z vodo in krasno vam zazeleni. A to je roža iz Jeriha . . . Jaz si te bedarije nisem izmisil, ali sem te hotel ž njo samo pozabavati, Vodička."

"To pa to!" je pljunil Vodička zančljivo. "Človek ima polno glavo skrbi, kako se izmuze ne iz šlamastike, ti pa ga zabavaš s kravjim blatom! Mene ima samo ta misel: kako priti od tod ven, da obračunam z madjarskimi lopovi! Pri tem pa se moram pretvarjati in razlagati avditorju, da nimam proti Madjarom čisto nobene mržnje. Pasje življenje! Ampak, ko dobim takega madjarskega falota v kremlje, ga zadavim kakor ščene! Jaz jim dam 'istem almeg a magyar!' Poravnam se z njimi, da bodo o meni še govorili!"

Na hodniku so se oglasili kranki in klicanje straže: "Zuhwach!"

"Spet nas bo več!" se je razveselil Švejk. Dveri so se odprle, in v ječo so pahnili enoletnega prostovoljca Marka.

"Hvaljeni bodi Jezus Kristus" je rekel, ko je vstopil, na kar je Švejk odgovoril za vse: "Na veke, amen."

Marek je zadovoljen pogledal Švejka, položil na tla odejo, ki jo je nosil s seboj, ter prisredil na klop k češki koloniji, si razvezal gamaš in vzel iz zavojev umetno skrite cigarete, katere je razdelil; potem je potegnil iz ponoviš, kar si povedal do se-

čevlja košček, prižigalne plošče skatke za vžigalice ter nekaj vžigalic, spremno razpolovljenih po glacicah. Previdno si je prižigal cigaretto, dal vsem pripaliti in rekel mirno: "Obtožen sem upornosti."

"Kako si se pa uprl?" je vprašal Vodička in s simpatijo ogledoval enoletnika.

"Na glavni straži nisem mral snažiti stranišč" je odgovoril Marek. "Zato so me odvedli pred obrsta. To je lepa svinja. Kričal je name, da sem navaden ardent, da se sploh čudi, da me zemlja še nosi in se ne preneha vrteti nad sramoto človeka, ki mora vzbujati le gnu in zaničevanje svojih predpostavljencev. Odgovoril sem mu, da so prirodni zakoni silnejši, nego portke enoletnih prostovoljcev, a da želim zvesti, kdo me more prisiliti, da naj snažim stranišča, ki jih nisem ponesnažil, čeprav bi imel pravico storiti tudi to po tej svinski kuhi regimenta, po tem gnilem zelju in mehki koštrunovi. Gospod obrst ni med mojim govorom delal nič drugega, nego kazal zobe kakor kobila, ko grize zmrzlo repo; potem pa je name zarjavel: "Torej ali bo ste snažili stranišče ali ne?"

"Pokorno javljam, ne bom."

"Kručiturken, vi boste snažili ne enega, nego sto stranišč!"

"Pokorno javljam, da ne bom snažil niti sto niti enega!"

"In tako je šlo neprestano: Boste snažili? — Ne bom . . ." Obrst je tekal po kancilji kakor pobesnel, končno je sedel in rekel: "Premislite dobro, sicer vas izročim divizijskemu sodišču zaradi upornosti! Nikar si ne domišljujte, da boste prvi enoletni prostovoljec, ki je bil v tej vojni ustreljen! Na Srbščini smo obesili dva enoletna prostovoljca od desete stotine in enega smo ustrelili od devete. A čemu? Zaradi njihove trmoglavosti. Dva sta bila obesena, ker sta se branila prebosti ženo in dečka nekega čužaka pod Šabcem, a enoletnik od devete kompanije je bil ustreljen, ker ni maral iti dalje in se je izgovarjal, da ima otekne noge in da je plattfus . . . Torej, ali boste snažili stranišče ali ne boste?"

"Pokorno javljam, da ne bom."

Obrst se je ozrl name in rekel: "Cujte, niste morda slavjanofil?"

"Pokorno javljam, da nisem."

Potem so me odvedli in mi naznali, da sem obtožen upornosti."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."

"Dandanes," je dejal Marek, "na vojni že nihče več ne veruje v dedično bebabost, ker sicer bi morali zapreti v blaznice vse generalne štabe."

"Najbolje storiš," je rekel Švejk, "ako se zdaj izdaš za bebcu, dedično udarjenega . . ."